

## Arrest

**nr. 193 651 van 13 oktober 2017  
in de zaak RvV X / VIII**

**In zake: 1. X**

**Gekozen woonplaats: ten X  
tegen:**

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie  
en Administratieve Vereenvoudiging.**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 23 december 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 november 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de terechtzitting van 8 september 2017, waarbij de behandeling van de zaak werd uitgesteld naar de terechtzitting van 22 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat I. KEIRSEBILCK verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak**

1.1. Op 19 augustus 2014 dienen verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Voormelde aanvraag wordt op 3 oktober 2014 ontvankelijk verklaard.

1.3. Op 18 november 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in

toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Verzoekende partijen worden hiervan op 25 november 2014 in kennis gesteld. Dit is de bestreden beslissing.

## 2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding te hunnen laste te leggen.

2.2. Op de terechtzitting van 8 september 2017 werd de vraag gesteld of de verzoekende partijen nog steeds op het Belgisch grondgebied verblijven omdat uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt dat zij op 15 februari 2016 van ambtswege werden afgevoerd uit de wettelijke registers en het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) hieraan een vermoeden van vertrek verbindt. Partijen stellen geen nadere inlichtingen te kunnen verschaffen.

2.3. De Raad bood de advocaat van verzoekende partijen de gelegenheid om aan te tonen dat verzoekende partijen nog in België verblijven en stelde de behandeling van de zaak uit naar de terechtzitting van 22 september 2017.

2.4. De raadvrouw van verzoekende partijen, die loco de dominus litis optreedt, brengt ter terechtzitting van 22 september 2017 aan dat een contactpersoon bij Fedasil, van wie zij een e-mail neerleggen, heeft vernomen dat de verzoekende partijen naar Duitsland zijn vertrokken. Enkel een dochter die geen partij is in het voorliggende geschil zou thans nog in België verblijven. Uit de e-mail blijkt ook dat de dominus litis *“al jaren geen contact met de cliënten”* heeft.

## 3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Artikel 39/56 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht *“door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”*.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partijen gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partijen bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het wettelijke vereiste belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvS 14 november 1997, nr. 69.601; RvS 16 maart 1994, nr. 46.528). Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr. 190.641).

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang, komt het de verzoekende partijen toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang hebben bij de nietigverklaring (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

3.2. Zoals reeds werd aangegeven, blijkt uit de informatie die verwerende partij aan de Raad heeft bezorgd, dat verzoekende partijen van ambtswege uit de wettelijke registers werden afgevoerd op 15 februari 2016. Krachtens artikel 39, § 7 van het Vreemdelingenbesluit, is er dan een vermoeden dat zij het land hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.

Aangezien verzoekende partijen met hun beroep de nietigverklaring beogen van de beslissing die werd genomen naar aanleiding van hun aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de

Vreemdelingenwet, dat betrekking heeft op “(d)e in België verblijvende vreemdeling (...)”, is het bij de beoordeling van het actueel belang in hoofde van verzoekende partijen essentieel om te weten of zij nog op het Belgisch grondgebied verblijven. Uit artikel 9ter van de Vreemdelingenwet volgt immers dat enkel de “in België verblijvende vreemdeling” een machtiging tot verblijf op grond van die bepaling kan aanvragen (RvS 5 juli 2016, nr. 235.343).

Indien dit niet langer het geval is, kan de eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing hen geen enkel voordeel meer opleveren, aangezien zij niet langer voldoet aan één van de basisvoorwaarden voor het indienen van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van voormeld wetsartikel.

3.3. Zoals reeds aangehaald in punt 2.4., brengt de raadsvrouw van verzoekende partijen, die loco de dominus litis optreedt, ter terechtzitting van 22 september 2017 aan dat een contactpersoon bij Fedasil, van wie zij een e-mail neerleggen, heeft vernomen dat de verzoekende partijen naar Duitsland zijn vertrokken. Enkel een dochter die geen partij is in het voorliggende geschil zou thans nog in België verblijven. Uit de e-mail blijkt verder ook dat de dominus litis “al jaren geen contact met de cliënten” heeft.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

In casu is er geen positief uitsluitel over de vraag of verzoekende partijen nog aanwezig zijn in België daar de raadsvrouw van verzoekende partijen er niet in slaagt enig begin van bewijs aan te brengen waaruit blijkt dat verzoekende partijen heden nog in België verblijven. Gevraagd naar het actueel belang bij de vordering, stelt de raadsvrouw ter terechtzitting dat zij zich naar de wijsheid gedragen voor wat betreft de vraag naar hun aanwezigheid in België en het daarmee samenhangende belang bij hun beroep.

In het licht van deze elementen wordt ambtshalve vastgesteld dat het door de wet vereiste actueel belang niet is aangetoond.

3.4. Gelet op het voorgaande, dient te worden besloten dat het ingestelde beroep tot nietigverklaring, nu verzoekende partijen niet langer doen blijken van het rechtens vereiste belang, onontvankelijk is.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES